

JUDr. Jaromír Pořízek
předseda soudu
Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 Brno

Ke spis. zn. 24 C 90/2008

Stěžovatel: Robert Cholenský, advokát se sídlem v Brně, Bolzanova 5

Předsedkyně senátu: Mgr. Dagmar Bastlová

V Brně dne 13. 6. 2013

Stížnost na předsedkyni senátu

Vážený předsedo soudu,

jako advokát žalobce Lukáše Bureše v řízení týkajícím se ochrany osobnosti shledávám pochybení v postupu předsedkyně senátu Dagmar Bastlové. Podávám tedy tímto stížnost podle § 164 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů na nevhodné chování předsedkyně senátu.

Důvod stížnosti spočívá v opakovaném zákazu předsedkyně senátu pořizovat zvukové záznamy ze soudního jednání.

Na jednání dne 21. 3. 2013 moje advokátní koncipientka soudkyni sdělila, že bude pomocí diktafonu pořizovat ze soudního jednání zvukový záznam. Postupovala tak plně v souladu s ustanovením § 6 odst. zákona č. 6/2002 Sb. Soudkyně reagovala sdělením, že pořizování zvukového záznamu připustí pouze se souhlasem protistrany, a to z důvodu ochrany jejich osobnostních práv. Jelikož zástupkyně žalované strany s pořizováním záznamu nesouhlasila, předsedkyně senátu pořizování zvukového záznamu zakázala. Advokátní koncipientka vznesla ústně námitku, že jde o postup v rozporu s právními předpisy a o porušení práva žalobce na spravedlivý proces, kterou nechala i zaprotokolovat. Soudkyně nicméně trvala na tom, že pořizování záznamu nepřipouští. Dle mého, soudkyně postupovala v rozporu s dikcí i smyslem daného ustanovení, které zaručuje veřejnost jednání podle čl. 96 Ústavy jako jedno ze základních procesních práv.

Je třeba poukázat na to, že v případě žalobce bylo pořízení zvukového záznamu nanejvýš vhodné. V celém řízení se soud dopustil průtahů a dalších pochybení, které byly opakovaně napravovány Vrchním soudem. Na daném jednání byli vyslechnuti svědci žalované (Psychiatrické léčebny Brno - Černovice), kteří se dle tvrzení žalobce měli na něm dopouštět nelidského a ponižujícího zacházení. Jednání bylo tedy obzvláště důležité pro další řízení a rozhodnutí ve věci. Žalobce by měl mít právo prokázat případné nepřesnosti, chyby nebo neúplnosti při protokolaci, zejména v

situaci, kdy sám soud průběh dokazování ve formě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu, jak předvídá § 40 o. s. ř, nezaznamenával.

Následně během protokolace skutečně došlo k rozporu v tom, co protokolovala soudkyně a co měla zaznamenáno advokátní koncipientka ve svých písemných poznámkách. Přičemž vinou soudkyně neexistuje objektivní důkaz o tom, co skutečně ze strany svědků zaznělo. Její postup dává prostor svévolnému přeformulování skutečných výpovědí svědků v neprospěch žalobce a vytváří nedůvěru veřejnosti i žalobce v soudnictví, a to tím spíše, že sama soudkyně již v minulosti prokázala nepřátelský přístup k žalobci.

Podobně soudkyně zakázala pořízení zvukového záznamu odůvodnění rozsudku při jednání dne 11. 4. 2013. Podle čl. 96 odst. 2 Ústavy se přitom rozsudek vyhlašuje vždy veřejně, a to včetně jeho odůvodnění. V tomto případě svoje rozhodnutí soudkyně nijak nezdůvodnila.

Výše uvedené jednání předsedkyně senátu porušuje žalobcovo právo na spravedlivý proces. Možnost uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové a zvukové záznamy ze soudního jednání je dána přímo zákonem. Dle ustanovení § 6 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. je možné pořizovat zvukové záznamy s vědomím předsedy senátu. Ten přitom může jejich pořizování zakázat, pokud by způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání. Toto je jediný zákonem stanovený důvod, pro který může být možnost pořizování zvukového záznamu účastníkům soudního řízení odepřena.

Pod pojem narušování průběhu nebo důstojnosti jednání lze přitom podřadit zejména situace, kdy pořizováním zvukového záznamu dochází k rušení soudního jednání, typicky nahrávací zařízení je nadměrně hlasité nebo dochází k jeho poruchám apod. Rozhodně se však není možné toto právo odpírat s obecným poukazem na osobnostní práva, neboť konkrétní právní úprava o pořizování zvukových záznamů neumožňuje soudu toto právo omezit svévolně. Soudní jednání je veřejné, tedy údaje týkající se žalované nebo právních zástupců žalované uváděné při jednání jsou veřejně dostupné přímo na soudním jednání. Navíc, pokud by projednávání věci před soudem mohlo zasáhnout do něčí osobnosti, byl by to spíše žalobce, jelikož před soudem byl mj. projednáván jeho zdravotní stav a postižení a kterého projednávání situace, kdy byl vystaven nelidskému zacházení mohlo dále traumatizovat. V žádném případě však nelze mluvit o ochraně osobnosti žalované, tedy Psychiatrické léčebny, která je právnickou osobou a na kterou se § 11 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku nevztahuje. Pokud by se pak jednalo o osobnosti svědků, také v jejich případě nelze dovodit, že by vyžadovaly zvláštní ochranu. Svědci byli zaměstnanci žalované a ve svých výpovědích popisovali skutečnosti, které se týkali jejich profesního, nikoliv soukromého života.

V případě zvukového záznamu ústního odůvodnění rozsudku je potom zákaz soudkyně ještě méně pochopitelný, když odůvodnění pronesené na soudním jednání je (nebo by alespoň mělo být) shodné s tím uvedeným v písemném vyhotovení rozsudku, které strany stejně následně obdrží a které si může veřejnost vyžádat na základě žádosti o informace. Takový postup soudkyně podle mého názoru hrubě narušuje důvěru veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé soudnictví a mohlo by se dokonce jednat o kárné provinění.

Na základě výše uvedeného žádám o prošetření této stížnosti a vyrozumění o výsledku šetření a přijatých opatřeních.

S pozdravem

Mgr. Robert Cholenský, Ph.D., advokát